

המבקש : ד"ר יגאל גולן
[התובע]

משדרות יצחק 18, חיפה 34482
טל': 04-8381835 ; פקס': 04-8191548

- נ ג ד -

המשיבות : 1. יבמ ישראל בע"מ
[הנתבעות] 2. יבמ ישראל מדע וטכנולוגיה בע"מ

ע"י ב"כ עורכי-הדין נחום פינברג ו/או
ארנה שר ו/או קרן שליט ו/או עמי שחר
ו/או סמדר קפלן ו/או אפרת בירן ו/או
אורלי אבירם ו/או יעקב מלישקביץ ו/או
אורנה צוק ו/או אורית כוזם-שריד ו/או ירון
קרמר ו/או עופר קצנשטיין ו/או דליה
אפרת-לוי ו/או רועי גוטמן ו/או אלון נוי
ו/או איריס רש ו/או מיכל פינברג-דורון ו/או
נעמה שבתאי ו/או עידו עשת ו/או נעמה בן ישי
מבית הקריסטל, רח' החילוון 12, רמת גן 52522
טלפון: 03-6138613 ; פקסימיליה: 03-6138614

תגובה לבקשה למתן צו לגילוי ועיון במסמכים

בהתאם להחלטת בית הדין הנכבד מיום 4.11.2005 ולאחר שהבקשה התקבלה במשרד הח"מ ביום
13.11.2005, מתכבדות המשיבות להגיש תגובתן לבקשה.

מבוא

1. עיון בבקשה מעלה תמונה עגומה של תובע אשר הגיש תביעת סרק משוללת עילה וחסרת כל ממש,
ועתה, בצר לו, מנסה להצילה מכליה באמצעות בקשה לצו גורף ודרקוני לגילוי ועיון במסמכים
שכל כולה קינטור ונסיון להכביד, להקשות ו"לטרטור" את המשיבות, וכדי לנסות "לדוג"
באמצעותה עילה כלשהיא לתביעתו המופרכת.

הבקשה נגועה בכל הפגמים הבאים, כולם ביחד וכל אחד בחד :

- א. הצו מכוון, בין השאר, כלפי המשיבה 1, אשר התביעה כנגדה הוגשה מלכתחילה ללא סמכות וללא עילה ואשר בית הדין התבקש למחקה מהתביעה.
- ב. המסמכים שגילויים מבוקש, רובם ככולם, כלל אינם רלוונטים לתביעה אלא נסיון "לדוג" שלא כדין במסמכי המשיבות, והמבקש מעז אף לשנות חזית תוך כדי הבקשה ולטעון עילות תביעה חדשות שלא בא זכרן בתביעה ;
- ג. המדובר בבקשה לגילוי גורף וכוללני של מסמכים, בניגוד גמור להלכה בדבר גילוי מסמכים ספציפיים ;
- ד. חלק מהמסמכים המבוקשים אינם קיימים כלל והמשיבות נדרשות "לייצר אותן" עבור המבקש ;
- ה. חלק מהמסמכים הינם כאלה שגילויים ו/או עריכתם יהוו פגיעה בוטה בזכותם לפרטיות של העובדים שפרטיהם המזהים מבוקשים ;
- ו. המדובר בצו מכביד ללא כל פרופורציה להליך גילוי מסמכים והוא בעל השפעה מזיקה על יחסי העבודה אצל המשיבות ;

2. למעשה, עיון בבקשה מלמד שדין התביעה כולה להדחות, משום שברי כעת שהתביעה הוגשה בעלמא, כ"ירייה באוויר". כעת מתברר שהמבקש מעונין שהמשיבות יכינו עבורו את התביעה שבדה מליבו, תמצאנה עבורו ראיות ועדים, תגבשנה עבורו עילות תביעה, ומתברר - למרבה הכלימה - כי התביעה כולה הוגשה מתוך פרי הדמיון היוצר, תוך הטרת בית הדין הנכבד בתביעת סרק. על כך יתבקש בית הדין הנכבד להגיב בחומרה תוך השתת הוצאת משפט לדוגמא על המבקש.

א. אין סמכות כלפי המשיבה 1

3. כפי שצויין בסעיף 5 לכתב ההגנה, דין התביעה כנגד המשיבה 1 להדחות - ולחילופין להמחק - על הסף, בהעדר סמכות לדון בתביעת המבקש כנגדה, ובהעדר כל עילה כנגדה.

המשיבה 1 לא היתה מעבידתו של המבקש בתקופה הרלוונטית לתביעה, ולא סיימה את העסקתו, גם לא על פי הנטען בכתב התביעה. כל הסעדים המבוקשים על ידי המבקש מופנים כלפי המשיבה 2 בלבד, ומתייחסים לזכויות נטענות שנוצרו בתקופה בה עבד אצלה. צרוף המשיבה 1 לתביעה נעשה איפא שלא בסמכות ושלא כדין.

לבית הדין הנכבד אין סמכות לדון בתביעה של עובד כנגד מי שלא היה מעבידו בתקופה הרלוונטית לתביעה ו/או כלפי צד שלישי שאין שום סעד המבוקש כנגדו. בנסיבות אלה דין התביעה להיות מסולקת על הסף.

4. משעה שלא קיימת סמכות לדון בתביעה כנגד המשיבה 1, ממילא אין סמכות לדון בבקשה לגילוי מסמכים כנגדה. אכן, עתה מתברר כי צרוף המשיבה 1 לתביעה נועד לצרכים זרים - לצורך דיג במסמכיה, לשם קידום תביעת המבקש כנגד המשיבה 2. המדובר בשימוש לרעה בצרכי משפט, דבר אשר מצריך אף הוא את התייחסותו המחמירה של בית הדין הנכבד.
5. לחילופין ולמען הזהירות הרי, מכל מקום, ודאי שאין מקום ליתן צו גילוי מסמכים כנגד המשיבה 1, בטרם הוכרעה שאלת סמכותו של בית הדין לדון בתביעה כנגדה. לא יעלה על הדעת כי בית הדין הנכבד יוציא צוים כנגד המשיבה 1 במסגרת הליך בירורה של תביעה, כאשר בשלב מאוחר יותר יתברר כי כלל אין סמכות לדון בתביעה כנגדה.

ב. חוסר רלוונטיות של המסמכים המבוקשים

6. הלכה פסוקה בבית הדין לעבודה:

"...אין ללמוד, שלמתדיין הזכות לעיין בכל מסמך שהוא, המצוי בידי הצד השני. תמיד תעמוד השאלה של רבלנטיות של המסמך, שבו רוצים לעיין, ותמיד תעמוד השאלה של איזון אינטרסים;"

דב"ע מג/3-123 אליעזר וינר - אוניברסיטת בן-גוריון בנגב, פד"ע טו 206, 210 מול האות ג'.

שאלת הרלבנטיות של המסמך שגילוי מבוקש הינה, איפא, השאלה הראשונה והמרכזית במסגרת שיקול דעתו של בית הדין אם ליתן את הצו המבוקש.

ראי עוד: דב"ע נב/3-118 עזבון המנוח יצחק וייס ז"ל - הוצאת מודיעין בע"מ, פד"ע כה 429, 434-433.

7. עתה נבחן את המסמכים שגילויים מבוקש באספקלריא של הרלוונטיות שלהם למשפט. כפי שניתן יהיה לראות ישנם מסמכים שחוסר הרלוונטיות שלהם נגזר ממספר טעמים, הכל כפי שיפורט להלן:

סעיפים 11, 29, 31, 32, 34, 35 ו-38 לבקשה: רשימות של עדים

8. המבקש אינו מסתיר בבקשה את התכלית של המסמכים אותם הוא מבקש לגלות. כך, למשל, בסעיף 11 לבקשה עותר המבקש לקבלת פרטיהם המזהים של עובדים שעזבו את המשיבות בשנים 1993-2005 וזאת "על מנת שהתובע יוכל לזמן את התובעים למתן עדות להוכחת תביעתו".

בדומה, עותר המבקש בסעיף 29 לבקשה לקבלת שמות של עובדים של המשיבה 1 שראיינו מועמדים לעבודה בשנים 1983-1986. בסעיף 31 הוא עותר לקבלת שמות של עובדים שהתקבלו לעבודה בשנים 1983-1986, בסעיף 32 הוא עותר לקבלת שמות של מועמדים שראיינו בשנים 1983-1986 (ללא אבחנה בין עובדי המשיבות לבין מועמדים שאינם עובדי המשיבות כלל); בסעיף 34 לבקשה הוא עותר לקבלת שמות של מרצים שנתנו הרצאות בשנים 1983-1986 (גם כאן מדובר במי שאינם בהכרח עובדי המשיבות); בסעיף 35 לבקשה הוא עותר לקבלת שמות של עובדים חדשים שהשתתפו ביום עיון עלום שהתקיים לטענתו אצל המשיבה 1; בסעיף 38 לבקשה הוא עותר לקבלת שמות של עובדים שהיו בשנת 2003 בקבוצת עובדים תחת ניהולה של גב' פורת.

ולא רק לגילוי שמותיהם של הנ"ל עותר המבקש, אלא אף לגילוי תעודת הזהות שלהם וכתובתם הפרטית !

לא מצינו כי בעל-דין זכאי לגילוי מסמכים על מנת לאתר עדים. המדובר בחריגה רבתי מהתכלית של הליך גילוי מסמכים וממטרותיו. הליך זה נועד לאפשר לבעל-דין לברר איזה מסמכים קיימים בידי יריבו בטרם המשפט, על מנת שלא יופתע מהם במהלך המשפט עצמו, ועל מנת שיוכל להעזר בהם לצורך הוכחת תביעתו או הגנתו :

"מטרתו של סעד גילוי המסמכים הינה להקנות לבעל דין ידע בדבר המסמכים המצויים בידי יריבו, על מנת לסייע לו להכין כראוי את תביעתו או הגנתו, בלא שיופתע על-ידי ראיות יריבו במהלך המשפט, ובכך להביא לקיצור וייעול ההליך."

רע"א 1217/94 מגדל חברה לביטוח בע"מ נ' המועצה לשיווק פרי הדר, תק-על 94(2) 468.

ואולם בשום מקום לא נקבע כי קיימת זכות לבעל-דין לעשות שימוש בהליך של גילוי מסמכים על מנת לחייב את הצד שכנגד לערוך עבורו את רשימת העדים במשפט. זו דוגמא מובהקת לכך שהמבקש הגיש תביעתו ללא כל בסיס והוא מנסה עתה לשקמה מן היסוד תוך הטלת המעמסה לכך על... המשיבות (!). אוי לעיניים שכך רואות !!!

אכן, הנתונים שהמבקש עותר לקבלם לא נועדו לחזק טענה או להחלישה, אלא למעשה "לדוג" נתונים ומסמכים אצל המשיבות, מתוך תקווה להשיג משהו שישקם את התביעה ויגבש לתובע עילה כלשהיא כנגדן. אין נותנים צו לגילוי מסמכים לטובת בעל-דין שזו האסטרטגיה שלו (רע"א 6546/94 בנק איגוד לישראל בע"מ נ' הנרי אזולאי ואח', פ"ד מט(4) 54, 60 מול האות ה').

עתירה לגילוי מסמכים שכאלה חוטאת לתכליתו של ההליך ומכאן שהמסמכים המבוקשים אינם רלוונטיים לא לתביעה ולא להליך גילוי המסמכים עצמו.

סעיפים 7, 11, 12, 13-16 לבקשה: "הוכחת נוהג אצל המשיבה 1"

9. המבוקש בפרק "מסמכים בנושא נוהג" הוא גילויים של מסמכים שונים שנועדו, כביכול, להוכיח את תביעתו של המבקש לנוהג של תשלום פיצויים מוגדלים, כביכול, על ידי המשיבות.

10. בכתב הגנתו של המשיבות נטען כי המבקש עבד עד שנת 1990 במרכז המדעי של המשיבה 1 ומשנת 1990 ואילך הועסק אצל המשיבה 2 בלבד. המשיבות טענו כי תנאי ההעסקה ותנאי סיום העבודה והפרישה, אם בכלל, של עובדי המרכז המדעי (אשר לימים הפך למשיבה 2) שונים מאלה של עובדי המשיבה 1, וכי אין קשר בין תנאיהם של אלה לתנאיהם של אלה. המבקש מסתמך על נספח 4 לכתב התביעה המבטיח לו רצף זכויות גם לאחר שעבר לעבוד אצל המשיבה 2, ואולם רצף זה מתייחס אך ורק לזכויותיו כעובד המרכז המדעי (ראי סעיפים 10, 15, 18, 19 לכתב ההגנה).

מכאן, שכל המסמכים המבוקשים לגבי עובדים שאינם עובדי המשיבה 2 (או שאינם עובדי המרכז המדעי לשעבר) אינם רלוונטיים לתביעה כלל !!!

המבקש מנסה להחיל על עצמו את תנאי סיום עבודתם של כלל עובדי המשיבה 1, ככל שישנם תנאים קבועים כאלה (דבר המוכחש מכל וכל), וזאת ללא עילה שבדין ומבלי שהראה ראשית ראייה לכך. המבקש ממציא יש מאין "קבוצת בדיקה" (ראי בסעיף 7 לבקשתו) מתוך הרהורי ליבו, מבלי שהוא מציג ראשית ראייה או ראשית טענה לכך שהוא זכאי להמנות על אותה "קבוצת בדיקה" והכל עורבא פרח.

לצורך כך עותר המבקש לגילויים של מסמכים רבים, רובם ככולם אף חסרי קשר מהותי לתנאי הפרישה של עובדים, כגון מאזנים של המשיבה 1 (!!!), הנחיות של יבמ העולמית, תכתובות פנימיות אצל המשיבות (ראו סעיפים 14-16 לבקשה) ועוד כהנה וכהנה, מן היקב ומן הגורן, וככל שידו של המבקש קלה על הנייר, או על מקלדת המחשב, כן מתרבה הרשימה ותופחת עוד ועוד, ללא גבולות, וללא רסן כלשהוא.

משעה שהמבוקש הוא לגלות את תנאי סיום עבודתם של עובדי המשיבה 1, אשר למבקש אין כלל זכות להיות צמוד אליהם, דין הבקשה להדחות מחוסר רלוונטיות.

לחילופין ולמען הזהירות יטענו המשיבות כי בכל מקרה, אין ליתן צו כה גורף וכולל לגילוי תנאי פרישתם של כלל עובדי המשיבה 1, מבלי שהוכחה מראש עצם זכותו של המבקש להיות "צמוד" לאותם עובדים. כאמור לעיל, על המבקש רובץ נטל כבד להוכיח כי דינו שונה מיתר עובדי המשיבה 2 (עובדי המרכז המדעי לשעבר). לא יעלה על הדעת לחייב את המשיבות או מי מהן, לגלות כמות רבה כל-כך של מסמכים ופרטים (על ההכבדה שבדבר יפורט בהמשך) לגבי עובדים שלמבקש אין כל זכות להשתייך אליהם, תוך פגיעה כה קשה בפרטיותם (גם על כך יפורט בהמשך) וכאשר עצם זכותו של המבקש להצמדה אליהם טעונה הוכחה.

11. למען הזהירות בלבד ולחילופין חילופין, יטענו המשיבות כי בכל מקרה אין המבקש זכאי לעיין במאזנים, בתכתובות פנימיות ובהנחיות של חברת האם של המשיבה 1 (!), כמפורט בסעיפים 14-16 לבקשה. אם וככל שזכאי המבקש לעיין בתנאי הפרישה של עובדים, הרי זכותו מצטמצמת לתנאים כפי שהיו בפועל, ואין הוא זכאי לעיין במסמכים פנימיים הנוגעים למדיניותן של המשיבות ולמאזניהן הכספיים (שם ודאי אין פירוט תנאי פרישה של כל עובד).

סעיפים 21-27 לבקשה: הוכחת התביעה הנוגעת לאחזקת רכב

12. בכתב התביעה טען המבקש כי בחישוב פיצויי הפיטורים שלו היה מקום לכלול את רכיב "אחזקת הרכב". המבקש טען כי הרכיב ששולם לו בגין אחזקת רכב הוא פיקטיבי לנוכח חוסר פרופורציה כביכול בין דמי הנסיעה באוטובוס מהבית לעבודה לבין הסכום שקיבל כאחזקת רכב (סעיף 16 לכתב התביעה) ולנוכח העובדה שחלו שינויים באחזקת הרכב בעקבות העלאה בדרגה או בעת שהיתה הורדה לכלל העובדים (בסעיף 18 לכתב התביעה). הא ותו לא !!!

במסגרת הבקשה לגילוי מסמכים מבצע המבקש תפנית חדה ומנסה לשנות חזית תוך הוספת עילות לתביעתו. עתה טוען המבקש כי הוא זכאי להוכיח "נוהג כללי של נתינת שכר תחת הכותרת של "החזר הוצאות רכב" אצל הנתבעת" (סעיף 19 לבקשה). ואמנם, סעיפים 19, 20, 21, 23-27 לבקשה עוסקים כולם במסמכים הנוגעים להחזר הוצאות רכב ששולמו לכלל עובדי המשיבות.

אין המבקש רשאי לחרוג מעילות תביעתו כפי שפורטו בכתב התביעה במסגרת בקשתו לגילוי מסמכים. בקשה לגילוי מסמכים מוגבלת אך ורק למסמכים הרלוונטיים לצורך עילות התביעה שפרט התובע בתביעתו והכלל הוא ברור:

"כשבית המשפט דן בבקשה לצו גילוי מסמכים, עליו להקפיד שלא יפרוץ את גדר השאלות שבמחלוקת, שכן מעבר לשאלות אלה אין המסמכים דרושים כדי לאפשר דיון הוגן או כדי לחסוך הוצאות..."

י. זוסמן, סדרי הדין האזרחי, 1995 (מהדורה שביעית בעריכת ד"ר ש. לוי), בעמ' 429.

13. המבקש מצא לו תירוץ להרחבת החזית והוא מסתמך על אחת מטענות ההגנה של המשיבות (ראו בסעיף 17 לבקשה). המדובר בתירוץ מופרך. הוכחת הגנתן של המשיבות היא עניינן שלהן, והשאלה אם תבאנה או לא תבאנה מסמכים אשר יתמכו בגירסתן, היא שאלה שאינה נוגעת למבקש כלל. אכן, מלאכה קלה עשה לו המבקש, אשר תחת לנסות ולתקן את כתב תביעתו, מנסה הוא להוסיף עילות חדשות לתביעה באמצעות תיקונה בעקיפין במסגרת בקשה לגילוי מסמכים תוך הסתמכות קלושה ותמוהה על כתב ההגנה (!) דווקא. דרך קלוקלת זו דינה להדחות מכל וכל. בית הדין הנכבד מתבקש לקבוע כי כל המסמכים המבוקשים על ידי המבקש בסעיפים הנ"ל אינם רלוונטים לעילות תביעתו כפי שפורטו בכתב התביעה ועל כן דין הבקשה להדחות גם מנימוק זה.

14. אשר למבוקש בסעיף 22 לבקשה, קרי טפסי החזר הוצאות שהוגשו על ידי המבקש עצמו בתקופה בה קיבל את רכיב החזר הוצאות הרכב, יצויין כי המדובר במסמכים שהוגשו על ידי המבקש והיו איפא בחזקתו. המבקש לא טען כי העתקי מסמכים אלה אינם בידיו ועל כן בקשתו הינה הטרדה והכבדה מיותרת על המשיבות.

סעיפים 29-35 לגבי "העסקה לכל החיים"

15. סתומה ותמוהה מכל היא הבקשה לגלות מסמכים בקשר למושג "עבודה לכל החיים". בהקשר זה עותר המבקש לצו גורף של גילוי נתונים הנוגעים לראיונות שנערכו למועמדים לעבודה אצל המשיבה 1 בשנים 1983-1986, כולל שמות המראיינים והמראיינים, שמות מרצים, ומצגות שהוצגו לעובדים.

16. שאלת מהותו של המונח "עבודה לכל החיים" אינה רלוונטית לסעדים המבוקשים על ידי המבקש. נכון הוא שהמבקש העלה את הטענה כי התקבל לעבודה "לכל החיים" (?) וכי המשיבות הכחישו בכתב הגנתן את הטענה כי מדובר בהעסקה לתקופה קצובה עד גיל הפרישה. ואולם, המבקש לא עתר לסעד כלשהוא הנוגע לענין ה"העסקה לכל החיים". המבקש עתר אך ורק לפיצויים מוגדלים בהתאם ל"נוהג" שהוא טוען לו לגבי עובדים שפרשו מעבודתם אצל המשיבות. המבקש לא עתר לפיצוי על הפרת חוזה להעסקה "לכל החיים".

משעה שלא התבקש שום סעד בכתב התביעה לגבי הפרת חוזה "להעסקה לכל החיים", הרי ששאלות כגון מה פירושו של חוזה שכזה, מה משמעותו, האמנם היה חוזה כזה, הינן משניות ונוגעות אך ורק לרקע הדברים ומכל מקום ודאי שאין ליתן צו לגילוי מסמכים כה מכביד וטורדני, תוך פגיעה רבתי בזכותם לפרטיות של עובדי המשיבות ומי שאינם עובדיהן.

אכן, בהקשר זה מתעוררת שאלת אמינותו של המבקש עצמו, האופן בו הוא מפרש דברים, מה הוא עולם הדימויים שבו הוא שרוי. אך את אלה ניתן לברר על נקלה באמצעות עדותו של המבקש עצמו ולכל היותר בהקשר של חוזה העסקתו של המבקש עצמו. לכל היתר אין כל משמעות ואין שום סיבה למתן צו לגילוי מסמכים בהקשר זה.

סעיפים 36, 28-44 לבקשה: לענין התביעה לגמול בגין עבודה בשעות נוספות בשנת 2003

17. שאלת זכותו של התובע לגמול בגין עבודה בשעות נוספות נגזרת משאלת תחולת חוק שעות עבודה ומנוחה על עבודתו בשנת 2003. השאלה היא פרסונאלית ונגזרת ממסגרת ואופן העסקתו של המבקש באותה שנה.

לנוכח זאת אין שום רלוונטיות למסמכים ומצגות שפורסמו על לוחות המודעות, כמבוקש בסעיף 36 לבקשה. המבקש אינו מבהיר כלל מה הרלוונטיות של מסמכים אלה לתביעה. הוא הדין לגבי מצגות שהוצגו בישיבות של קבוצת עבודה (סעיף 39 לבקשה); לגבי תכתובות בין עובדים לבין המנהלת (סעיף 40 לבקשה) ולגבי יתר המסמכים המבוקשים על ידי המבקש. כאמור, המבקש אינו טורח להבהיר את הרלוונטיות של אף מסמך לגבי שאלת תחולת חוק שעות עבודה ומנוחה לגביו או לגבי עצם תביעתו לגמול שעות נוספות. כל המסמכים המבוקשים הינם מסמכים כלליים, גורפים, נוגעים לעובדים אחרים, למסמכים מעורפלים (כגון "מסמכים הנוגעים להשתתפותו בישיבות" - ראי בסעיף 43 לבקשה) ולהצעות מחקר שונות (סעיף 44 לבקשה).

שוב גלוי לעין כי המבקש מנסה לדוג מסמכים ולגבש לו עילות תביעה, ומתברר כי התביעה הוגשה ללא שום תשתית עובדתית, בעלמא, על פי המצאות שהמציא המבקש.

ג. הצו המבוקש גורף ומעורפל ואינו נוקב במסמכים ספציפיים

18. הלכה פסוקה כי במסגרת עתירה לגילויים של מסמכים מסויימים:

"חייב המבקש לציין בבירור מסמך מסויים או מסמכים מסויימים - ולא סוג של מסמכים, בדרך כלל."

י. זוסמן, סדרי הדין האזרחי, 1995 (מהדורה שביעית בעריכת ד"ר ש. לוי), בעמ' 437.

19. אין בעל-דין רשאי לקבל צו לגילוי "סוג של מסמכים", דהיינו אין לו זכות לקבל צו גורף לגילויים של מסמכים מסוג מסויים. על המבקש גילוי מסמכים לעתור במדויק למסמכים הספציפיים בהם הוא מבקש לעיין.

20. שעה שמבוקשים כל המסמכים מסוג מסויים, פוגע הדבר בזכותו של בעל-הדין שכנגדו מבוקש הצו, משום שהיקף הצו אינו ידוע והדבר פוגע בתכלית הבסיסית של הליך גילוי מסמכים, קרי - לייעל את הדיון ולפשטו (דב"ע ל/5-9 ולד - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע א' 61).

בענין זה נאמר:

"הכלל הוא, כי אין נותנים צו כללי ורחב המחייב צד לגלות מסמכים... בלא פירוט כלשהו לגבי הנתונים הדרושים, כאשר אין בית-הדין יודע מה היקפו של הצו שיינתן ואין הבנק מסוגל להגן על עצמו ולטעון נגד הבקשה"

דב"ע נא/3-160 בנק הפועלים - אליהו מרגלית, פד"ע כג 384, 390 מול האות ו'.

וראי עוד:

דב"ע נב/3-118 עזבון המנוח יצחק וייס ז"ל - הוצאת מודיעין בע"מ, פד"ע כה 429, 437 מול האות ג';

21. ואילו אצל המבקש - ההיפך הגמור. בקשתו כולה נסיון להפוך את תביעתו להליך של הוצאה סיטונית של מסמכים מהמשיבות, ללא קץ וללא גבול, תוך שהוא עותר עתירה גורפת לגילוי כל המסמכים מסוגים שונים ומשונים.

כך, למשל, לענין הדרישות לגילוי:

- א. "כל טפסי 101" בשנים מסוימות של כלל עובדי המשיבה 1 (סעיף 11(ב) לבקשה);
- ב. " כל תלושי השכר" של עובדי המשיבות בחודשים האחרונים לעבודתם (סעיף 13 (א) לבקשה);
- ג. הודעות שנשלחו לעובדים ודף ריכוז פנסיה אחרון שלהם (סעיף 13(ג) לבקשה);
- ד. "הנחיות" מהשנים 1984-2004 (סעיף 15 לבקשה);
- ה. "קטעים ממאזני הנתבעת הראשונה העוסקים בעלות פרישת/עזיבת עובדים לאחר 1993" (סעיף 16 לבקשה);
- ו. " כל תלושי השכר" (סעיף 21(א) לבקשה);
- ז. " כל הודעה שנשלחה לעובד על העלאתו בדרגה" (סעיף 21(ב) לבקשה);
- ח. " כל טופסי החזר הוצאות שהוגשו על ידי העובד" (סעיף 21(ג) לבקשה);
- ט. " כל המסמכים המבהירים איך נעשה חישוב החזר הוצאות רכב" (סעיף 23 לבקשה) - כאן מדובר לא רק בצו גורף אלא בבקשה מעורפלת, מתחכמת ובלתי נהירה;
- י. " כל המסמכים... הנוגעים להפחתת הוצאות רכב" (סעיף 24 לבקשה);

יא. "חליפת מכתבים/מזכרים/הודעות (בין בכתב ובין בדואר אלקטרוני) בין מנהלי הנתבעות (כולל תכתובת עם גורמים בחברת יבמ העולמת או הנהלת החברה באירופה) בנושא של הפחתת החזר הוצאות רכב (סעיף 25 לבקשה);

יב. "מצגות שהוצגו על ידי מי מעובדי הנתבעות העוסקות בהפחתת "החזר הוצאות רכב" (סעיף 26 לבקשה);

יג. " **כל** המסמכים המבהירים את תשלום המקדמה על חשבון הוצאות רכב שניתנה לעובדי הנתבעת השניה במשכורת ינואר 2002" (סעיף 27 לבקשה) - **כאן מדובר לא רק בצו גורף אלא בבקשה מעורפלת, מתחכמת ובלתי נהירה;**

יד. " **כל** המסמכים הכוללים הנחיות למראייני מועמדים לעבודה בנתבעת הראשונה (בשנים 1983-1985)" (סעיף 30 לבקשה);

טו. " **כל** המסמכים והמצגות שניתנו, הוצגו, לעובדים חדשים בנתבעת הראשונה (בשנים 1983-1986) (סעיף 33 לבקשה);

טז. " **כל** המצגות שהוצגו בישיבות של הקבוצה שניהלה שרה פורת" (סעיף 39 לבקשה);

יז. " **כל** התכתובת הן האלקטרונית והן בכתב בין עובדים בקבוצה לבין שרה פורת, העוסקת ב... " וגוי" (סעיף 40 לבקשה);

יח. " **כל** המסמכים הנוגעים להשתתפותו בישיבות... " (סעיף 43 לבקשה);

אכן, המילה "כל" (שהודגשה על ידי המשיבות) מלמדת על טיב הבקשה: הכל מכל בכל !!!

צו גורף שכזה הינו מופרך על פניו, וגלוי לעין כי המבקש אינו עומד בשום קריטריון שנקבע לעניין זה בפסיקה. גם מטעם זה דין הבקשה להדחות מכל וכל.

ד. מסמכים שעל פניהם אינם בידי המשיבות והן נדרשות "לייצרן"

22. חלק ניכר מהמסמכים שגילויים מבוקש מתייחס למסמכים שאינם כלל בידי המשיבות ואשר המבקש עותר למעשה כי המשיבות יכינו אותם ויערכו אותם עבורו, כדלקמן:

א. רשימות של שמות העובדים, המועמדים והמרצים, מספרי תעודות הזהות שלהם וכתובותיהם הפרטיות, כמבוקש בסעיפים 11, 29, 31, 32, 34, 35 ו-38 לבקשה;

ב. טבלאות למיניהן, כמבוקש בסעיפים 7 ו-19 לבקשה;

ג. מסמכי "הבהרה" למיניהם כמבוקש בסעיפים 23 ו-27 לבקשה;

ד. מסמכים "הנוגעים להשתתפותו [של המבקש] בישיבות" כמבוקש בסעיפים 42-43 לבקשה.

לגבי האמור בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד) לעיל, היות ורב הנסתר על הנגלה מבחינת המבוקש בסעיפים אלה, ואין לדעת למה בדיוק מכוון המבקש, הרי אין מנוס מהמסקנה כי המבקש סבור שעל המשיבה להכין עבורו דו"חות על השתתפותו בישיבות ולסכם עבורו הבהרות וחישובים למיניהם, על מנת להכין עבורו את תביעתו...]

בית הדין הנכבד מופנה לעניין זה לאמור בתצהירה של גבי הרשקוביץ, התומך בתגובה זו.

23. ביום 1.11.2005 ניתן על ידי בית המשפט העליון (כבוד השופט א' גרוניס) פסק דין המקבל בקשת רשות ערעור על החלטות בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט מ' לינדנשטראוס) בענין גילוי מסמכים ספציפי (רע"א 6715/05 מחסני ערובה נעמן בע"מ נ' זאב איזנברג (טרם פורסם)).

כבוד השופט א' גרוניס קבע בסעיף 7 לפסק דינו:

"חובת גילוי המסמכים חלה אך ורק על מסמכים שנמצאים בידיו של אחד מבעלי הדין או בשליטתו. חובה זו אינה משתרעת מטבע הדברים על מסמכים אשר טרם נוצרו. לשון אחרת חובת הגילוי חלה על מסמכים קיימים; אין משמעה חיוב בעל דין לבצע בירורים עובדתיים כאלו ואחרים ולייצר מסמכים מסוימים במיוחד לצורכי המשפט".

ובהמשך הדברים באותו הסעיף:

"במסגרת הליך גילוי המסמכים נדרש בעל דין להצביע על מסמכים אשר נמצאים ברשותו או בשליטתו, הא ותו לא. אין זה מתקבל על הדעת, כי במהלך השלב המקדמי יידרש בעל דין לערוך בירורים וחקירות שונות, ודאי לא כאלו הכרוכים במאמץ רב, במטרה לייצר מסמכים הדרושים לצד השני לשם ביסוס תביעתו או הגנתו. הטלת נטל שכזה, ותהא תרומתם של המסמכים לביצוע התביעה גדולה ככל שתהא, אינה עולה בקנה אחד עם המטרה העיקרית העומדת בבסיס הליך גילוי המסמכים - קידום ההגינות והיעילות הדיונית - ונראה שהיא אף נוגדת את עקרונות שיטת המשפט בענין נטל ההוכחה וחובתו של תובע (למעט במקרים חריגים) לשאת בו."

(ההדגשות אינן במקור).

לענין זה ראו גם:

בשי"א (י-ס) 1363/02 רפי מכטבי נ' עיריית ירושלים, עבודה ועוד, עבודה אזורי כרך יד, 401, שם ביקש התובע, במסגרת הליך גילוי מסמכים, כי יינתן צו לגילוי רשימת עובדים חדשים שנתקבלו לעבוד אצל הנתבעת, בעוד זו טענה כי כלל לא קיימת בידיה רשימה כאמור. בית הדין, בדחותו את בקשת התובע, קבע בסעיף 8ח' להחלטה כדלקמן:

"חשוב מכך, הנתבעת טוענת כי אין בידיה מסמך המרכז את שמות העובדים החדשים. צו גילוי מסמכים לא כולל בחובו את הסמכות להורות לנתבעת ליצור רשימה כזו יש מאין."

[ההדגשה הוספה]

התובע ביקש באותה פרשה, ובמסגרת גילוי מסמכים, כי הנתבעת תציג בפניו רשימת עובדים אשר פרשו על פי תוכנית הבראה ורשימת עובדים שלא פוטרו במסגרת אותה תוכנית. אף בענין זה קבע בית הדין הנכבד בסעיף 8ט' כדלקמן:

"לאור האמור בסעיף ח'3 לעיל הרי שאין להטיל על הנתבעת ליצור רשימת עובדים כאלו והדרך הנכונה והיעילה לקבל את המידע היתה באמצעות חקירה נגדית. על כן בקשה זו נדחית."

[ההדגשה הוספה]

24. לענייננו ניתן ללמוד את שנקבע על ידי בית המשפט העליון בפרשת הלסקו לענין זימון עד לצורך הגשת מסמך בפני בית המשפט. בענין זה קבע בית המשפט השלום, במהלך הדיון בבית משפט קמא, כי על עד להכין לקראת ישיבת הוכחות מסמך כתוב בו יפורט מידע מסוים לגבי כל אחד מלקוחותיו. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור שהוגש בענין תוך שהוא קובע כי אין בדין אפשרות לחייב עד להכין סיכום או מסמכים מסוימים הדורשים השקעת עבודה ומאמץ. אף בית המשפט העליון קיבל עמדה זו.

ראו: רע"א 4028/97 הלסקו ישראל בע"מ נ' גלאון צביה, דינים ועוד, דינים עליון, כרך נב, 898.

ה. הפגיעה בפרטיות

25. הלכה פסוקה כי שיקול הדעת של בית הדין (ככל ערכאה אזרחית) בבואו להחליט אם ליתן צו לגילוי מסמכים, נוגע גם למידת הפגיעה בפרטיותם של צדדים שלישיים אשר אינם חלק מההליך המשפטי:

"תמיד יש לערוך איזון בין האינטרסים השונים העומדים על הפרק, ובעיקר הנזק שיגרם לכל אחד מהצדדים, ולצדדים שלישיים, מגילוי או אי-גילוי של המסמך"

דב"ע נז/3-102 ד"ר דבורה נבות-פיקל - ד"ר מרדכי ריכטר, פד"ע לב 460, 465 מול האות ג' והאסמכתאות שם.

26. במקרה דנן הצו המבוקש נוגע לחשיפת נתונים פרטיים ואישיים, הן של עשרות ומאות עובדי המשיבות, והן של אנשים שאינם כלל עובדי המשיבות.

כך, למשל, בסעיפים 11, 29, 31, 35 ו-38 לבקשה מבוקש לחשוף את שמם, תעודת הזהות וכתובתם הפרטית של עובדי המשיבות.

כך, למשל, בסעיפים 32 ו-34 לבקשה מבוקש לחשוף את שמם, תעודת הזהות וכתובתם הפרטית של אנשים שונים, חלקם היו בעבר מועמדים לעבודה אצל המשיבה 1, וחלקם נתנו הרצאות אצל המשיבה 1 בעבר.

כך, למשל, בסעיף 7 לבקשה מבוקש לגלות את תנאי הפרישה של עובדי המשיבה 1 ;

כך, למשל, בסעיף 13 לבקשה מבוקש לגלות את כל תלושי השכר של עובדי המשיבה 1 בתקופות מסויימות, הודעות שנשלחו אליהם ודף ריכוז פנסיה שלהם.

כך, למשל, בסעיף 14 לבקשה מבוקש לגלות תכתובות פנימיות הנוגעות לתנאי פרישתם של עובדים ;

כך, למשל, בסעיף 21 מבוקש לגלות את כל תלושי השכר של עובדים שקיבלו אחזקת רכב, הודעות שנשלחו אליהם וטפסי החזר הוצאות שהוגשו על ידם.

כך, למשל, בסעיף 40 לבקשה מבוקש לגלות תכתובת פנימיות בין עובדים שונים אצל המשיבות לבין המנהלת שלהם ;

יצויין כי בחלק קטן מהמקרים "ניאות" המבקש למחוק את פרטיהם המזהים של העובדים, אך ברוב המקרים המדובר בבקשה גורפת לגילוי נתונים ומסמכים תוך רמיסת פרטיותם של אותם עובדים ללא כחל ושרק.

27. לא יכול להיות תולק כי שמם, מספר תעודת הזהות וכתובתם הפרטית של עובדי המשיבות, לא כל שכן של מי שאינם עובדי המשיבות, חוסים תחת הגנת הפרטיות. מה לך פרטי יותר מאשר שמו של אדם, זיהויו וכתובתו הפרטית ???

הוא הדין לגבי תנאי שכרם ותנאי פרישתם של עובדים. גם כאן מדובר בחשיפת נתונים פרטיים ואישיים של עובדים. נתונים ומסמכים אלה חסויים הם מכוח חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 ומכוח סעיף 7(א) לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, בהיותם מכילים מידע פרטי וסודי המתייחס לתנאי העסקתם ושכרם של עובדי הנתבעת.

ויודגש: הפרטיות הינה של הצדדים השלישיים (העובדים ומי שאינם עובדים) והמשיבות אינן יכולות ואינן רשאיות "לוותר" בשמם על פרטיותם.

28. הלכה היא כי תנאי שכרו של הפרט, בין כיחיד ובין חלק מקבוצה, הינם חסויים ונהנים מהגנת חוק הגנת הפרטיות.

בית הדין הארצי קבע לעניין זה כי:

"...עניינים הנוגעים לפרט לרבות בעניין תנאי עבודתו ופרישתו - חסויים המה והגנת הפרטיות מכסה עליהם".

ובהמשך:

"ביה"ד נוהג ביד קפוצה בכל הנוגע למתן מידע בעניינים של אנשים אחרים אשר אינם צדדים במשפט"

דב"ע מט/3-2 מדינת ישראל נ' רויך ואח', פד"ע כ' 377, 383 (ההדגשה הוספה).

29. גם בית המשפט העליון נדרש לסוגייה זו של הגנת פרטיותו של עובד בכל הקשור למשכורתו ותנאיו הסוציאליים הנלווים כלפי צד שלישי בקובעו:

"נתונים על משכורת שמעביד משלם לעובד, עשויים להכלל במסגרת זכות הפרטיות של העובד כלפי צד שלישי, אך לא כלפי המעביד עצמו..

..כמובן, אם המעביד מוסר את המידע לצד שלישי עשויה זכות הפרטיות של העובד להיפגע".

בג"צ 4402/91 בן ציון מורדוב נ' ראש עיריית תל אביב, פ"ד מו (3) 85.

ראי גם:

דב"ע ש"ן/7-2 רוזנטל שוניה - חברת שמירה ובטחון בע"מ, עבודה ארצי כא (2) 374;

דב"ע נג/191-3 הסוכנות היהודית - רוטנברג, פד"ע כו 501;

דב"ע נא/160-3 בנק הפועלים - מרגלית, פד"ע כג 384;

רע"א 1917/92 יעקב סקולר ואח' נ' ניצה גרבי ואח', פ"ד מז (5) 764.

30. בפרשת דויד כהן נ' רשות הדואר (עב 1332/01, לא פורסם, ניתן ביום 22.5.2002) פסק בית הדין תוך שהוא מסתמך על פרשת רויך לעיל:

"ה. ביה"ד נוהג ביד קפוצה בכל הנוגע למתן מידע בעניינים של אנשים אחרים אשר אינם צדדים במשפט (דב"ע מט/3-2 מדינת ישראל נ' רויך ואח', פד"ע כ' 377)".

ור' דברי השופט י. לובוצקי בספרו סדר הדין במשפט העבודה (מהדורה 2000, הוצאת לאור) פרק אחד-עשרה בעמודים 10-11:

"בית הדין נזקק איפוא לרגישות בשאיפה לאזן בין האינטרסים השונים, ובעיקר נדרש הוא למנוע גילוי רחב מדי, פן יגרום הדבר נזק למי מהצדדים, לרבות צדדים שלישיים, כגון עובדים אחרים אצל אותו מעביד"

[ההדגשות הוספו]

בבר"ע 1019/98 ג'באלי מאהר נ' משרד החינוך והתרבות, עבודה ועוד, עבודה ארצי, כרך לב (7) 20) סירב בית הדין הארצי לעבודה ליתן למבקש רשות ערעור על החלטת בית הדין קמא לדחות בקשתו לגילוי מסמכים הנוגעים לעובדים אחרים של המשיבה שהוגשה במסגרת תביעתו בה נטען על ידו כי המשיבה מפלה אותו לרעה ביחס למורים אחרים.

ולעניין זה קובע הנשיא אדלר:

"זאת ועוד, מדובר במסמכים של עובדי המשיבה ובית הדין קמא לא טעה כאשר פעל בזהירות בבקשה לגלותם, וזאת תוך מתן אפשרות למבקש להגיש ראיותיו בעניין המסמכים והכישורים של המורים האחרים".

בית הדין מפי כבוד השופטת שגיא בע"ב 3474/00 (בש"א 1703/00) ארקיע קווי תעופה ישראליים נ' אשל חפץ (טרם פורסם) סירב להורות על חשיפת חוזה של התובע במקום עבודתו החדש אף שמוסכם היה כי מדובר במסמך רלוונטי. התובע עצמו הסכים לחשיפה אך טען כי מעבידו החדש מתנגד בשל העובדה כי תנאי העבודה שם הינם סודיים. כאמור, בית הדין לא איפשר את גילוי המסמך.

31. אשר על כן דין הבקשה להדחות גם משום שאינה מביאה כלל בחשבון את האינטרסים של צדדים שלישיים אשר הנתונים והמסמכים המבוקשים יש בהם כדי לפגוע בפרטיותם פגיעה בלתי מוצדקת והמנוגדת לחוק.

ו. הצו המבוקש נועד להכביד בצורה קשה על המשיבות ולקנטרן

32. שיקול מכריע בהחלטה אם להורות על גילוי מסמכים אם לאו, הוא היקף הגילוי ומידת ההכבדה על בעל-הדין שכנגדו מבוקש גילוי המסמכים:

"...בית המשפט רשאי שלא לאשר בקשה לגילוי מסמכים אשר הינה בלתי סבירה ועלולה להכביד על בעל הדין יתר על המידה".

רע"א 6715/05 מחסני ערובה נעמן בע"מ נ' זאב איזנברג (טרם פורסם) ניתן ביום 1.11.2005 בפסקה 6 לפסק הדין והאסמכתאות שם.

וכן ראי: בשא 330/99, עבל 417/99 אברהם קליינר, מנכ"ל אגן יצרני כימיקלים בע"מ ואח' - קמי פולבש, פד"ע לו 11, 13 מול האות ד';

33. כמפורט בתצהירה של גבי הרשקוביץ, התומך בתגובה זו, איתורם של מרבית המסמכים המבוקשים על ידי המבקש, ככל שאלה ישנם בידי המשיבות ו/או מי מהן, כרוך בחיפושים ממושכים העלולים להתמשך על פני שבועות וחודשים רבים, דבר הכרוך בהוצאות רבות הן במשאבים כספיים והן בכח אדם. המדובר בנתונים שחלקם מצוי בארכיונים, בעשרות ומאות ארגוני קרטון, ובעשרות תיקים אישיים. המדובר, בדרך כלל, במסמכים הנוגעים לארועים שארעו לפני עשרים שנה (!) או שתים עשרה שנה, ועצם הבירור אם מסמכים אלה קיימים כרוך בחיפושים מקיפים עתירי זמן והוצאות.

34. זאת ואף זאת: כעולה מתצהירה של גב' הרשקוביץ, גילוי תנאי השכר ותנאי הפרישה של עובדי המשיבות, גם ללא זיהוי שמם, יגרום לפגיעה קשה ביחסי העבודה שלהן עם עובדיהן. המשיבות מנהלות את יחסי העבודה עם כל עובד ועובד על בסיס אישי, ותנאי השכר והפרישה של כל עובד הינם פרטיים, חשאיים ואישיים. חשיפת כל התנאים הללו לעין כל תפגע קשות ביכולתן של המשיבות לנהל משא ומתן אינדיבידואלי פרטי עם מועמדים לעבודה, עם עובדים ועם מועמדים לפרישה, בין השאר משום שכל עובד או מועמד כאמור יחשוש לפרסום תנאי השכר/פרישה שלו בשלב זה או אחר. למשיבות, כמעבדות, יש אינטרס חיוני לשמירה על חשאיות פרטים אלה לצורך ניהול כח האדם שלהן, וחשיפת כל הפרטים המבוקשים ינחית עליהן מכה קשה ובלתי מוצדקת. אין ספק כי המבקש מעונין גם בכך, במסגרת המסע שהוא מנהל כנגד המשיבות, כמצטייר מתביעתו והתנהלותו עד כה.

35. בנסיבות אלה, אין כל מקום להעתר לבקשה לגילוי מסמכים ולעיון בהם. כפי שפורט לעיל, המדובר בבקשה לצו גורף, כללי, למטרות שאינן רלוונטיות למשפט כלל, ואין זאת אלא שהבקשה כולה נועדה לקנטר, להכביד ו"לטרטור" את המשיבות. אכן, נראה שהמבקש שם לו למטרה לגרום למשיבות לעינוי דין ממושך ככל האפשר, כחלק מאסטרטגיית ניהול המשפט שלו, ובית הדין מתבקש שלא ליתן לכך יד.

אשר על כן ומכל הטעמים המפורטים לעיל מתבקש בית הדין הנכבד לדחות את הבקשה ולחייב את המבקש בהוצאות המשפט לרבות שכ"ט עו"ד כולל מ.ע.מ ובצרוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק עליו.

יעקב מלישקביץ, עו"ד
נחום פינגרג, עו"ד
ב"כ המשיבות

ת צ ה י ר

אני החתומה מטה, אורית הרשקוביץ, ת.ז. 024544819, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזאת בכתב כדלקמן:

1. הנני עושה תצהירי זה כתמיכה בתגובת חברות יבמ ישראל בע"מ (להלן - המשיבה 1) וחברת יבמ ישראל מדע וטכנולוגיה בע"מ (להלן - המשיבה 2) לבקשתו של יגאל גולן (להלן - המבקש) לגילוי ועיון במסמכים ב- בשא 3795/05 בבית הדין האזורי לעבודה בחיפה (להלן - הבקשה).
2. הנני משמשת כמנהלת משאבי אנוש של המשיבה 1. העובדות המפורטות בתצהירי ידועות לי מידיעה אישית וכן מתוקף תפקידי ולאחר בדיקה ודרישה שערכתי, בין השאר אצל המשיבה 2.
3. המסמכים שגילויים מבוקש בבקשה הינם מסמכים שחלק מהם אינו קיים כלל ויש ליצור אותם יש מאין, חלקם אינם קיימים וכלל לא ניתן ליצור אותם, וחלקם קיימים אך נדרשת עבודה של שבועות רבים ונבירה מאומצת וקשה במאות ארגזי קרטון הנמצאים בארכיונים של המשיבות, דבר הכרוך בהוצאות ניכרות במשאבים כספיים ובכח אדם.
4. בסעיפים 11, 29, 31, 32, 34, 35 ו-38 לבקשה מבוקש לגלות שמותיהם של עובדים, מועמדים, ומרצים שונים, את מספרי תעודות הזהות שלהם ואת כתובתיהם הפרטיות.
5. אין מסמכים קיימים אצל המשיבות המרכזים את הנתונים הללו, ונדרשת עבודה רבה ומאומצת על מנת לרכז אותם במסמכים חדשים. ככל שמדובר באנשים שהקשר שלהם למשיבות רחוק יותר (כגון מועמדים שלא נקלטו לעבודה ומרצים חיצוניים) כן הקושי לאתר את הנתונים רב יותר.
6. בחלק מהמקרים ספק גדול אם בכלל ניתן למצוא את הנתונים הללו. כך, למשל, לגבי פרטיהם של מועמדים שרואיינו בשנים 1983-1986 (סעיף 32 לבקשה), ופרטיהם של עובדים שראיינו מועמדים אלה באותן שנים (סעיף 29 לבקשה), לא ניתן כלל לשחזר נתונים אלה שכן מדובר בראיונות שנערכו לפני למעלה מעשרים שנה. במקרה אחר מבוקש לשחזר מי השתתף ביום עיון מסויים לפני למעלה מ-20 שנה, ואשר מועדו אינו ידוע (!!!?) (סעיף 35 לבקשה). מכל מקום החיפוש אחר נתונים כאלה יארך **שבועות רבים** בעבודה מאומצת הכרוכה בהוצאות ניכרות, וכאמור הסיכוי שימצאו נתונים אלה הינו קלוש.
7. בסעיף 7 לבקשה מדובר על עריכת טבלה. גם מסמך זה אינו קיים אצל המשיבות ויש להכינו. הכנת מסמך כזה תארך **שבועות ואף חודשים רבים**, שכן מדובר באיסוף נתונים שיחייב הוצאת עשרות תיקים מהארכיון של יחידת השכר ובדיקת תלושים של עובדים (אם אלה בכלל קיימים).
13. בסעיף 13 מתבקשים מסמכים שאיתורם יארך **שבועות רבים**, כגון כל תלושי השכר של עשרות עובדים שפרשו מהעבודה ב-12 השנים האחרונות, בשלושת החודשים האחרונים לעבודתם; הודעות על קבלת עובדים אלה לעבודה (כאן מדובר בנבירה בכל התיקים האישיים של העובדים); דף ריכוז פנסיה אחרון שנשלח לעובדים אלה - מסמך זה כלל אינו קיים בתיקים האישיים.

7. בסעיף 14 לבקשה מבוקשת חליפת מסמכים בין מנהלי המשיבות בנושאים שונים, לרבות "תכתובת כללית" ו"הנחיות". אינני יודעת אם בכלל ניתן לאתר מסמכים כאלה, והמדובר בחיפוש רחב היקף שיש לערוך בארכיונים של המשיבות, אשר את אורכו בזמן כלל לא ניתן לאמוד, ובוודאי יקח **מספר חודשים** של עבודה מאומצת.
8. בסעיף 15 לבקשה מבוקש לגלות הנחיות של יבמ העולמית/אירופה הנוגעות לפיטורי עובדים בעשרים השנים האחרונות (!) וכן מצגות שונות. מדובר בחיפוש בעשרות ארגונים בארכיונים, חיפוש שיארך אף הוא **מספר חודשים**.
9. בסעיף 16 לבקשה מבוקש לגלות קטעים ממאזני המשיבה 1 העוסקים בעלות פרישת/עזיבת עובדים לאחר ב-12 השנים האחרונות. לא ברור מה אופי המסמכים המבוקשים ומה היקפם, ולא ניתן לאמוד את הזמן שיקח לאתרם.
10. בסעיף 19 לבקשה מדובר בהכנת טבלה שאיננה קיימת אצל המשיבות, ויש לעורכה לאחר איסוף נתונים נרחב שחלקו בלתי ניתן לשחזור כלל. כך, למשל, הנתון המבוקש בסעיף 19(ג) לבקשה, קרי סך כל הקילומטרים שנסע כל עובד במסגרת עבודתו במשך התקופה, הוא נתון שלא ניתן לשחזור.
11. בסעיף 21 לבקשה מדובר במסמכים שיארך **שבועות ארוכים** לאסוף אותם, כגון טפסי החזר הוצאות הרכב שהוגשו על ידי כל העובדים ב-10 השנים האחרונות.
12. בסעיפים 23 ו-27 לבקשה מדובר במסמכי "הבהרה" שאינם קיימים וצריך להכינם, ואשר טיבם אינו ברור די צורכו מן הבקשה.
13. בסעיף 30 לבקשה מדובר על גילוי מסמכים הכוללים הנחיות למראייני מועמדים לעבודה במשיבה 1 בשנים 1983-1985, קרי לפני למעלה מ-20 שנה. **בלתי אפשרי למצוא מסמכים שכאלה כיום** והם אינם קיימים אצל המשיבות.
14. בסעיף 33 לבקשה מדובר על גילוי מסמכים ומצגות שהוצגו לעובדים חדשים במשיבה 1 בשנים 1983-1985, קרי לפני למעלה מ-20 שנה. לא ידוע לי על קיומם של מסמכים כאלה, כיום, אצל המשיבות.
15. המבוקש בסעיפים 42-43 לבקשה (מסמכים "הנוגעים" (!) להשתתפותו של המבקש בישיבות) הינו כה כללי, גורף וסתום שאין לדעת במה מדובר, ונראה שמדובר - שוב - במסמכים שאינם קיימים כלל אצל המשיבות.
16. ככלל, גילוי תנאי השכר ותנאי הפרישה של עובדי המשיבות, גם ללא זיהוי שמם, יגרום לפגיעה קשה ביחסי העבודה שלהן עם עובדיהן. המשיבות מנהלות את יחסי העבודה עם כל עובד ועובד על בסיס אישי, ותנאי השכר והפרישה של כל עובד הינם פרטיים, חשאיים ואישיים. חשיפת כל התנאים הללו לעין כל תפגע קשות ביכולתן של המשיבות לנהל משא ומתן אינדיבידואלי פרטי עם מועמדים לעבודה, עם עובדים ועם מועמדים לפרישה, בין השאר משום שכל עובד או מועמד כאמור יחשוש לפרסום תנאי השכר/פרישה שלו בשלב זה או אחר. למשיבות, כמעבדות, יש אינטרס חיוני לשמירה על חשאיות פרטים אלה לצורך ניהול כח האדם שלהן, וחשיפת כל הפרטים המבוקשים ינחית עליהן מכה קשה ובלתי מוצדקת.

17. האמור בתצהירי אין בו כדי לגרוע ואו למעט מאיזה מטענות המשיבות כפי שהן מפורטות בתגובה בה תומך תצהירי זה.

הנני מצהירה כי זה שמי זו חתימתי ותוכן תצהירי דלעיל אמת.

אלה הלפרט
13.12.08

אני הח"מ, א"י אלפרט, עו"ד מרח' המלחה, ~~הת"ת~~ מאשר בזאת כי היום 13.12.08 הופיע בפני גב' אור-הלפרט אשר ~~זוהתה עימה ע"י ת.ז. מ.ס.~~ (המוכרת לי באופן אישי) ולאחר שהזרתיה כי עליה לומר את האמת וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישררה את נכונות הצהרתה דלעיל וחתמה עליה בפני.

גנית אישכנז, עו"ד
22533
אלפרט
עו"ד